

Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

► B

SMĚRNICE RADY

ze dne 20. ledna 1976

o vzájemném uznávání lodních osvědčení plavidel vnitrozemské plavby

(76/135/EHS)

(Úř. věst. L 21 , 29.1.1976, s. 10)

Ve znění:

► M1 Směrnice Rady ze dne 23. listopadu 1978,

Úřední věstník		
Č.	Strana	Datum
L 349	31	13.12.1978

▼B**SMĚRNICE RADY****ze dne 20. ledna 1976****o vzájemném uznávání lodních osvědčení plavidel vnitrozemské plavby**

(76/135/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 75 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

vzhledem k tomu, že vzájemného uznávání lodních osvědčení plavidel vnitrozemské plavby má být dosaženo jako prvního kroku k dosažení větší bezpečnosti vnitrozemské plavby ve Společenství;

vzhledem k tomu, že je nutné vymezit, za jakých okolností a podmínek mohou členské státy přerušit průjezd plavidla;

vzhledem k tomu, že je nutné stanovit lhůtu pro přijetí společných technických požadavků a že tato směrnice bude platit pouze do vstupu v platnost uvedených společných předpisů,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Tato směrnice se vztahuje na:

- a) plavidla používaná pro přepravu zboží s nosností 20 tun a více, včetně vlečných plavidel a tlačných plavidel,
- b) plavidla určená pro přepravu více než 12 osob

na vnitrozemských vodních cestách. Touto směrnicí nejsou dotčena ustanovení nařízení o kontrole plavby na Rýně a Dohody o přepravě nebezpečných látek na Rýně (ADNR).

Článek 2

1. Členské státy v potřebném rozsahu stanoví postupy nutné pro vydání lodních osvědčení.

Členský stát však může vyjmout z oblasti působnosti této směrnice plavidla, která neopouštějí vnitrozemské vodní cesty na jeho území.

2. Lodní osvědčení vydává členský stát, v němž je plavidlo registrováno nebo v němž se nachází jeho domovský přístav, a v ostatních případech členský stát, kde má vlastník plavidla bydliště. Členský stát může požádat jiný členský stát o vydání lodního osvědčení pro plavidla provozovaná jeho státními příslušníky. Členské státy mohou přenést své pravomoci na schválené subjekty.

3. Lodní osvědčení se vyhotovují v jazycích Společenství, obsahují přinejmenším údaje uvedené v příloze a používají systém číslování uvedený v příloze.

Článek 3

1. S výhradou odstavců 3 až 6 uznává každý členský stát lodní osvědčení vydaná jiným členským státem, pokud jde o plavbu po jeho vnitrostátních vodních cestách, v souladu s článkem 2 na stejném základě, jako by je vydal sám.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 280, 8.12.1975, s. 71.⁽²⁾ Stanovisko ze dne 27. listopadu 1975 (dosud nezveřejněné v *Úředním věstníku*).

▼ **B**

2. Odstavec 1 se použije, pouze pokud bylo lovní osvědčení vydáno nebo naposledy prodlouženo před méně než 5 lety a je dosud platné.

Lodní osvědčení vydané na základě nařízení o kontrole plavby na Rýně je přijímáno jako důkaz ve smyslu odstavců 3 a 5 po celou dobu jeho platnosti.

3. Členské státy mohou požadovat splnění technických požadavků stanovených v nařízení o kontrole plavby na Rýně. Jako důkaz splnění mohou požadovat lovní osvědčení uvedené v odst. 2 druhém pododstavci.

4. Členské státy mohou požadovat, aby plavidla, která přepravují nebezpečné látky ve smyslu ADNR, splňovala požadavky stanovené v uvedené dohodě. Jako důkaz mohou požadovat, aby bylo vydáno povolení podle uvedené dohody.

5. Plavidla, která splňují požadavky stanovené v nařízení o kontrole plavby na Rýně, se mohou plavit po všech vnitrozemských vodních cestách Společenství. Důkazem splnění těchto požadavků může být lovní osvědčení uvedené v pododstavci 2 odstavce 2.

Zvláštní podmínky pro přepravu nebezpečných látek jsou na všech vodních cestách Společenství považovány za splněné, pokud plavidla splňují požadavky ADNR. Důkazem může být povolení uvedené v odstavci 4.

6. Členské státy mohou na námořních plavebních cestách požadovat splnění dalších podmínek rovnocenných těm, které musí splňovat jejich vlastní plavidla. Členské státy o svých námořních plavebních cestách informují Komisi, která na základě informací dodaných členskými státy do tří měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost vyhotoví jejich seznam.

Článek 4

1. Každý členský stát může odebrat lovní osvědčení, které vydal.

2. Každý členský stát může na svém území přerušit průjezd plavidla, pokud při jeho kontrole zjistí, že je v takovém stavu, že prokazatelně ohrožuje své okolí, a to do odstranění zjištěných závad. Průjezd plavidla může také přerušit, pokud při jeho kontrole zjistí, že plavidlo nebo jeho vybavení nespĺňují podmínky stanovené v lodním osvědčení nebo případně v dalších dokumentech uvedených v článku 3.

3. Členský stát, který přeruší průjezd plavidla nebo naznačí úmysl to udělat, nedojde-li k odstranění zjištěných závad, informuje o důvodech svého rozhodnutí příslušné orgány členského státu, které vydaly lovní osvědčení nebo jiné dokumenty uvedené v článku 3.

4. Veškerá rozhodnutí přerušit průjezd plavidla přijatá na základě předpisů provádějících tuto směrnici musí být podrobně odůvodněna. Rozhodnutí se oznámí zúčastněné straně s uvedením informace o opravných prostředcích podle právních předpisů platných ve členských státech a o lhůtách pro jejich uplatnění.

Článek 5

Rada co nejdříve a nejpozději ► **M1** 1. ledna 1980 ◀ přijme na návrh Komise společné předpisy, kterými se stanoví technické požadavky pro plavidla vnitrozemské plavby.

Článek 6

Členské státy přijmou po konzultaci s Komisí včas a do jednoho roku od přijetí této směrnice Radou právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí.

▼ **M1***Článek 7*

Tato směrnice je platná do vstupu předpisů podle článku 5 v platnost.

▼B

Článek 8

Tato směrnice je určena členskými státy.

